

C-0425 Un nume ca roua

Un nu - me ca ro - ua co - boa - ră din ce - ruri, I -
cân - tec de pă - sări, cu - lori și par - fu - muri, E

nun - dă pă - mân - tul, na - tu - ra, me - reu, În
nu - me - le sa - cru din cer: Dum - ne - - - - zeu.

Dum - ne - zeu, Dum - ne - zeu, Dum - ne - zeu, ce mi - nu - nat,

Nu - me - le Său, Nu - me - le Său, Ră - su - nă în lung și-n lat.

**1 Un nume ca roua coboară din ceruri,
Inundă pământul, natura, mereu,
În cântec de păsări, culori și parfumuri,
E numele sacru din cer: Dumnezeu.**

**3 Natura-i uimită, murmură fiorul,
În mugur de lfoare în tainicul cânt,
De păsări mărunte slăvind Creatorul,
În innuri de slavă aici pe pământ.**

**Refren:
Dumnezeu, Dumnezeu,
Dumnezeu, ce minunat,
Numele Său, Numele Său,
Răsună în lung și-n lat.**

**4 Iar omul ce este măreață făptură
Creată din lutul din țărână e
Să-I cânte din strune cu-ntreaga natură,
Să-I cânte din suflet cu râvnă și zel.**

**2 Măreț universul cu stele și astre,
Întreg necuprinsul de taine și vise,
Și îngerii în ceruri în coruri mărețe,
Îl cântă pe-acela ce stă-n Paradis.**